

● Monique van den Bosch: „Volgend jaar wil ik kampioen worden.”

Monique van den Bosch eerste bij dames dubbel rolstoeltennis

Rooise speelster haalt zilver in Los Angeles

(Van een onzer verslaggeefsters)

SINT-OEDENRODE – „Rolstoeltennis wordt vooral aangemoedigd als integratiesport met valide tennissers. Je kunt rolstoelers en valide tennissers heel goed laten dubbelen. Daarnaast kunnen ze wedstrijden spelen tegen andere rolstoelers en dat is meer gericht op de prestatie. Het heeft dus zowel een sociale als een prestatieve functie”, vertelt Monique van den Bosch (22) in Sint-Oedenrode.

Monique van den Bosch behaalde de tweede plaats in de Open Amerikaanse Kampioenschappen in Los Angeles voor rolstoeltennis. Deze toernooien worden beschouwd als de officiële wereldkampioenschappen. In het dubbelspel is ze samen met Chantal Vandieren-donck, de winnares van het enkelspel, eerste geworden. Het enige waarin rolstoeltennis afwijkt van gewoon tennis is, dat de bal twee keer mag stuiteren. In Amerika bestaat rolstoeltennis al tien jaar, in Nederland wordt het echter pas de laatste vier jaar intensiever gespeeld met toernooien. Op dit moment zijn er zo'n 150 rolstoelers in ons land die tennissen. „Het probleem is dat rolstoeltennis veel tijd en geld kost. En er is geen enkele bond die daar iets voor over heeft, dus moeten de rolstoelers het zelf betalen. Dat is vooral een groot struikelblok bij het spelen van internationale wedstrijden”, zegt

de trainer van Monique van den Bosch, Peter Seegers.

Niet erkend

Volgens de Rooise wordt normaliter een team samengesteld door een bond, die zo'n team dan naar het buitenland uitzendt. Maar bij rolstoeltennis gebeurt dat nog niet. Haar trainer voegt daaraan toe dat de Nederlandse Invaliden Sportbond (NIS), die alle invalidensporten onder zich heeft, rolstoeltennis nog steeds niet als wedstrijdsport wil erkennen. „Ze zeggen: Voor recreatiesport is geen geld nodig en rolstoeltennis erkennen we niet als wedstrijdsport, dus jullie krijgen niks. In Amerika hebben we daarover vergaderd en we willen proberen het op een andere manier van de grond te krijgen.” Volgens Monique van den Bosch is de NIS huiverig voor nieuwe sporten, omdat de bond geen geld heeft. Monique van den Bosch heeft een deel van de reis naar Amerika zelf moeten betalen. Het overige geld komt van sponsors. „De beste rolstoelers worden meestal gesponsord door het bedrijf waar ze werken of een plaatselijke sportwinkelier. Monique wordt gesteund door haar werkgever, die rolstoelen op de markt brengt”, aldus Peter Seegers.

Analytische kijk

Om toch een beetje een indruk

te krijgen hoe een rolstoeler een spel speelt is Peter Seegers bij het begin van de trainingen zelf eens in zo'n stoel gaan zitten. „Als trainer moet je een hele analytische kijk hebben. Je moet weten wat wel en niet kan. Ik heb het ook eens zelf geprobeerd. Het is bijna niet te doen, want je hebt natuurlijk nooit die vaardigheid die rolstoelers hebben. Die stoelen staan scherp, en als je daar niet handig in bent lig je binnen no time op de grond. Ik heb me wel voorgenomen om het toch eens te gaan leren. Bij het serveren imiteer ik het nu door op een gewone stoel te gaan zitten.”

Volgens Seegers is het een heel verschil met het lesgeven aan valide spelers. „Het is veel individueler. Het gaat om zaken als kracht, balans en coördinatie, die bij iedere rolstoeler anders zijn. Daarmee moet je als trainer rekening houden.”

Trainen

Monique van den Bosch beoefent het rolstoeltennis nu bijna drie jaar. Vorig jaar werd ze derde bij de Open Amerikaanse Kampioenschappen en dit jaar behaalde ze de tweede plaats. Volgend jaar wil ze kampioen worden en daar gaat ze nu hard voor werken. „Een van de dingen die we geleerd hebben in Amerika is sneller te worden in de stoel. Daar gaan we nu aan werken”, zegt Peter Seegers.